

Izvješ e medijskih objava

27.04.2015

Muzeji Hrvatskog zagorja

25.4.2015 Jutarnji list Stranica/Termin: 29 Hrvatska

Naslov: HRVATSKA FANTAZIJA O Srednjoj Europi

Sadržaj: Rasplet pri e o državi koj abi dopustila da je vodi banka iz austrijske provincije

Autor: Jurica Pavi i

Rubrika, Emisija: Magazin

Žanr: izvješ e

Naklada: 55.000,00

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

23.4.2015 www.kulturpunkt.hr Stranica/Termin: Hrvatska

Naslov: Medijska pismenost i interes za film

Sadržaj: Udruga Gokul poziva na razgovor o audiovizualnoj kulturnoj ponudi za djecu i mlade.

Autor: matija [at] kulturpunkt.hr

Rubrika, Emisija:

Žanr: Internetsko

Naklada:

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

Naslov: HRVATSKA FANTAZIJA O Srednjoj Europi

Autor: Jurica Pavić

Rubrika/Emisija: Magazin

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 1.384,35

Naklada: 55.000,00

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

Vijesti iz Liliputa

Piše
Jurica Pavić

HRVATSKA FANTAZIJA O Srednjoj Europi

Rasplet priče o državi koja bi dopustila da je vodi banka iz austrijske provincije

Kad je negdje početkom 90-ih Hrvatska otpočela ono što se idiotski podinteligentno zove "put prema Europi", taj put podrazumijevao je točku A i točku B. Točka A je bio Balkan s kojeg smo - kao - trebali otići. Točka B na koju je trebalo doći bila je - dakako - Srednja Europa.

Tih godina, češki su i mađarski light disidenti o Srednjoj Europi pisali eseje, na ljubljanskim si ulicama vidao grafito "Burek Nein Danke", a u Lisinskom su supruge kirurga i advokata entuzijastično pljeskale uz novogodišnji Radetzky marš. Habsburški dinastički potomci muvali su se Hrvatskom, jednim mjestom na svijetu gdje su ih doista shvaćali ozbiljno. Svi smo opet htjeli - ukratko - biti Austrija. Austrija, a ne Balkan.

Rakija i čevapi

Jer, Balkan je naravno bio sve ono loše: rakija i čevapi s lukom, narodnjaci i masna hrana, pa tako i korupcija. Tada - na samom početku velikog praska - korupcija je u Hrvatskoj još uvijek imala one razmjere koje je imala u zadnjoj, činjeničnoj i raspadajućoj fazi socijalizma: za današnje standarde, bila je šaljivo sitna, ali ukorijenjena, endemska i kapilarna. Bila je to korupcija (doslovnih) "plavih kuverti", mita liječnicima, invalidskoj komisiji i sanitarnom inspektoratu, ona košarska vrsta korupcije koju nikad ne valja podcjenjivati, jer i korupcija - da se poslužimo Rudyjem Giulianijem - počinje prvim razbijenim prozorom. Ta i takva korupcija - bijedno pazarska spram onoga što smo dobili poslije - u to je doba također imala istog, za sve dežurnog krivca: Balkan. Korupcija je, kao i psovka, u nas došla s Jugoslavijom, tumačili su konzervativni kulturolozi. Mito je tamo način života, mito je dio otomanske kulture u kojoj se dankom kupovalo naklonost paše i vezira. Onda biste lijepo otvorili Andrića i Filipa Lastrića, vidjeli kako tamo bratrim novcem iznuduju od Osmanlija pravice, pa bi vam se sve lijepo poklopilo. Kad ne bude Balkana, kad bude Srednja Europa, neće - jel'te - u nas (više) biti korupcije.

Tako su na početku svega mislili Hrvati. A onda se - međuvremeno - dogodilo štošta. Među inim, dogodila se Hypo Group Alpe Adria Bank.

U posljednjih šest godina, točnije od trenutka kad je bavarska Landesbank kupila malu, ali ambicioznu

banku iz koruškog gradića uz slovensku granicu, Hypo banka se poput filma sive skrme naljepila na hrvatsko društvo i političku scenu. Kao da o Hrvatskoj nakon devedesetih postoje dvije verzije, službena i stvarna. Po službenoj verziji, mi smo gradili državu, vodili rat, organizirali izbore, birali zastupnike, puštali im da po savjesti i znanju glasuju o zakonima i urbanističkim planovima. A onda je - kao u nekom bizantinskom dvorskom obratu - na površinu izašla "tajna historija" zakopana u poslovnim knjigama celovećke banke. Najednom je ispalo da su hrvatska politika, političari, te njihove odluke bile tek gran ginjol kojim su iz pozadine žicama rukovali koruški lokalni bankari. Poput Mile Minderbinder iz "Kvake 22" koji rukovodeći obama stranama u borju insceniraju bitku za Orvieto, i koruški dečki Kulterer i Striedinger sebi su organizirali malu, zgodnu banana demokraciju. Budućeg premijera Sanadera potplatili su prvog. Plaćali su saborske i lokalne zastupnike, Tudmanove savjetnike i bivše generale, bivše i tadašnje ministre vanjskih poslova. U grani fantastične književnosti koja se zove knjigovodstvo Hypo Alpe Adrije promiču svi likovi s prvih hrvatskih novinskih stranica - Mate Granić, Pašalić, Sanader, Zagorec, Mlakar - promiču nebrojeni lokalni i nelokalni šerifi, a kao trajno zareče zvižde izdvajaju se dvije stranke blještavog pedigre: HDZ i IDS. Novci koji se spominju su strašni. Postoje cijele poduzetničke obitelji koje u tri generacije nisu zaradile čistih 200 tisuća eura, a toliko se spominje da je dobarica šećerko Mate Granić dobio za - legalno lobiranje? Kakvo legalno lobiranje, muke ti? Lobiranje koga? Za što? I koje su to odluke s kojima mi danas živimo "izlobirane" tim novcem? Na čiju korist? I - da, da to ne zaboravimo - na čiju štetu?

Veliki broj nula

Tako su cifre s (pre)velikim brojem nula putovale ubavom Srednjom Europom, a tok je uvijek bio isti. Na jednoj je strani uvijek neki

stakleni poslovni toranj u Klagenfurtu ili Zagrebu. Na drugoj ili zagrebačka (pri)gradska ledina, ili kakva vala s mrketom i smrčom na toj famoznoj Adriji, kojoj gorštačka banka duguje ime. U nestalnom heisenbergovskom svijetu hrvatske nekretničke kvantne mehanike ta vala čas biva građivna, čas ne, ovisno što je u oku promatrača. Ali oko te nevine, dračave pustopoljice odvija se financijski ping pong odvjetnika, konzultanata, političara, bankara i lobista u kojem novac poput golfske struje pravilno kruži od Klagenfurta u Vaduz, pa u Zagreb, pa natrag preko Karavanki u Korušku. I kružio bi valjda i danas tako, kao što bi valjda i Sanader još bio na vlasti, da nije tih daviljih Svaba koji osim što nemaju smisla za humor, nemaju smisla ni za naše srednjoeuropske, koruško-hrvatske poslovne zaigranosti. Zaigranosti, koje sad saniraju austrijski porezni odvjetnici, zbog kojih je država Koruška pred bankrotom, a četiri milijuna Hrvata

Priča o Hypo banci u osnovi je priča o našoj maloj, operetnoj pseudodržavi, o njenoj fantaziji o Srednjoj Europi. I o jednoj ambicioznoj pograničnoj bankici iz grada veličine Slavenskog Broda

čeka kad će se dogoditi financijska verzija "slučaja Perković" pa da fu-rešti uhiđenim nalogom raščističu aferu koju mi nismo.

Možda vam sve to skupa izgleda kao tragedija. Ali, ako mene pitate - cijela ta priča ima puno elemenata čistokrvne farse, farse koja bi bila dostojna nekog filma Vinka Brešana. Priča o Hypo banci u osnovi je priča o našoj maloj, operetnoj pseudodržavi, o njenoj fantaziji o Srednjoj Europi. I o jednoj ambicioznoj pograničnoj bankici iz grada veličine Slavenskog Broda. Banci koja je - poput konkvistadora koji Indijancima prodaju staklenke - shvatila da se na ovim glupacima, na njihovoj diviljoj i neeksploatiranoj terra vergine, na njihovim gramzivim plemenskim vodama i na njihovim djetinjastim fantazijama o kapitalizmu može zaraditi brutalan novac. Pokušajte zamisliti da banka iz Opuzena u petnaest godina postane gospodar cijele jedne države, da na političku i vojnu elitu, da kreditnim linijama regulira njen prostor i razvojni model, te da još na toj banana-državi spiska novce koje moramo sanirati mi ostali. Nemoguće - reći ćete? Ne postoji tako idiotska strana država koja bi pustila da je vodi banka iz Opuzena, ili Buzeta, ili Đakova. E - pa postoji. I vi živite u njoj.

Korporativni kal

A sve tako ubavo izgleda na prvi pogled. Klagenfurt, divan gradić - barokna kurija, gotička crkva, fontane i spomenici, čak i jedan dvorac koji izgleda isto k'o Veliki Tabor. Čista Srednja Europa, rekao bi čovjek. Čak i banka se zove tako alpsko-jadranski, kao da otjelovljuje naše K.u.K. fantazije. Sve je izgledalo točno onako kako smo zamislili srednjoeuropski kapitalizam. A onda smo se u njemu probudili. Probudili u koruptivnom kalu - ne do koljena, do vrata.

A dok se vadimo iz tog groznog blata, dok kohorte tužitelja vršljaju koruškim poslovnim knjigama, a po periferiji Zagreba leže neprodani stanovi, čovjek ne može a ne pomisliti - koliko je još urbanističkih planova "nacrtano" vaukuško-celovećkim novcem? Koliko je onih koji su tu zaradili sada još u vrhu hrvatske politike? Koliko će ih doći na vlast s HDZ-om, za šest mjeseci?

I - dakako - koje ćemo to Osmanlije ovaj put optužiti? Hoće li i ovaj put Balkan biti kriv što je u Hrvatsku uveo psovanje i mito?

Naslov: Medijska pismenost i interes za film

Autor: matija [at] kulturpunkt.hr

Rubrika/Emisija:

Žanr: Internetsko izvješće

Površina/Trajanje:

Naklada:

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

<http://www.kulturpunkt.hr/content/medijska-pismenost-i-interes-za-film>

Udruga Gokul poziva na razgovor o audiovizualnoj kulturnoj ponudi za djecu i mlade. Udruga Gokul iz Zaboka, organizator **Tabor** Film Festivala i filmskog festivala za djecu Kiki, poziva na razgovor o audiovizualnoj kulturnoj ponudi za djecu i mlade, koji će se održati u utorak, 28. travnja, u 18 sati u prostoru Velike galerije Grada Zaboka, Zivtov Trg 10, Zabok. Okrugli stol "Audiovizualna kulturna ponuda namijenjena djeci i mladima: festivali i festivalski programi" održat će se u sklopu ovogodišnjeg Kiki Film Festivala (27. do 29. travnja) i okupit će profesionalce iz Hrvatske i susjednih zemalja koji sudjeluju u organizaciji filmskih događanja namijenjenih djeci i mladima. Poseban fokus razgovora bit će razvoj programa filmskih festivala za djecu i mlade. Razgovor će se odvijati na engleskom jeziku. Prije zajedničkog razgovora, naši gosti iz Berlina predstavit će Kiki International Short Film Festival for Children and Youth: Poetak i razvoj programa za djecu i mlade u sklopu Interfilm Berlin Short Film Festivala. Razgovarat ćemo o iskustvima hrvatskih i stranih festivala koji svoj program, ili dio programa, posvećuju audiovizualnim sadržajima namijenjenim djeci i mladima, a posebno o temama kao što su razvoj publike, edukacijski aspekt ovakvih programa i suradnja sa školama te mogućnost suradnje i povezivanja domaćih festivala i ostalih sudionika s ciljem jačanja kvalitete programa za djecu i mlade. Festivali kao mjesta promocije filmskog stvaralaštva kreiraju svoje programe namijenjene djeci i mladima s ciljem razvijanja medijske pismenosti i interesa za filmsku umjetnost. Osim kreativnih, ovakvi filmski programi često nastoje odraziti i svoje edukacijske potencijale o čemu svjedoče i projekti kao što je Školsko kino koji je osobito zaživio u Švedskoj promovirajući korelacijsko učenje u školama. U sklopu događanja, kao i u njegovom manje formalnom nastavku, bit će prostora i za druge teme u sklopu kojih se možemo dotaknuti i primjera ostalih europskih organizacija koja postaju platforme za okupljanje profesionalaca, od distributera do producenata i donatora: Kids Regio, Golden Sparrow - German Children's Film and Television Festival, The Academy of Children's Media u Erfurtu, Forum za financiranje sadržaja za djecu u švedskom Malmöu i itd.